

ÁMOS

Gymnázium, Třinec PROSINEC 2021

REDAKCE

Karin Cienicalová	6. A
Veronika Cienicalová	6. A
Roman Czczotka	1. D
Lucie Foldynová	1. D
Daniela Gavelčíková	1. D
Michaela Holotňáková	7. A
Zuzana Karasová	6. A
Hana Kukutschová	4. E
Zuzana Kukutschová	4. E
Helena Krzyžánková	1. E
Marek Skibiński	6. A
Adam Slaninák	4. A
Adriana Varmusová	7. A

OBSAH

Úžasný recept na medové perníčky bez čekání	4
Nakopněte svou kariéru už teď!	5
(Ne) typické Vánoce učitelů	6-7
Školní memes	8-9
Recenze maturitní četby	10
Příběh na pokračování	11
Hlášky	12

Milí čtenáři,

jak jste na tom s vánoční pohodou? Chodbami adventního gymplu se nesou koledy typu: Nesem vám testíky, rozdejte je nebo Půjdem spolu před tabulí anebo Jak jste krásné, seminárky. Advent jako čas pro tiché rozjímání a klidné přípravy na Vánoce se zatím u nás asi moc neodehrává, ale všechno jednou končí. Dobu hladovění kvůli jídelně v karanténě vystřídá rohlíčkové a linecké občerství, písemkový shon nahradí ten nákupní, ranní vstávání předá štafetu dopolednímu vyspávání, ale ne proto, že by se třídy odebíraly na distanční výuku - Vánoce jsou tu.

Proto prosíme všechny studenty a zaměstnance školy, aby přijali následující slova jako rozkaz (paní ředitelka bude během prázdnin namátkově kontrolovat jeho plnění). Udělejte si lahodný horký nápoj, zakousněte se do něčeho dobrého (třeba perníčků podle receptu Helenky Krzyžánkové), začtěte se do prosincového čísla Ámose a hlavně – (stejně jako mladý Lotrando) nepracujte, maximálně trochu šolichejte.

Přejeme vám všem krásné Vánoce plné radosti, odpočinku a šťastný nový rok.

Za celou redakci Michal Foff

Úžasný recept na medové perníčky bez čekání

Helena Krzyžánková

Dneska jsem si pro vás připravila krátký a jednoduchý recept na lahodné medové perníčky.

Na medové perníčky budeme potřebovat:

- 140 g moučkového cukru
- 2 vejce (+ 1 na potřeni)
- 2 lžíce medu
- 2 lžičky perníkového koření
- 1 lžička jedlé sody
- 400 g hladké mouky
- 1 hera

Postup:

1. Předehřejeme si troubu na 180°C.
2. Všechny suroviny pořádně smícháme a vzniklé těsto poté vyválíme.
3. Použijeme vykrajovátka různých tvarů a surové perníčky pokládáme na předem vymazaný plech.
4. Jako poslední krok perníčky potřeme vejcem.
5. Perníčky vložíme do trouby a pečeme na cca 9 minut.
6. Jako poslední krok stačí perníčky sníst! (:

Krásné Vánoce a dobrou chuť!

Nakopněte svou kariéru už teď!

NADÁNÍ
A DOVEDNOSTI o.p.s.

Michaela Holotňáková

V minulém díle série o mimoškolních aktivitách jste mohli číst o mé srdcovce n°1. O spolku Student Cyber Games. Během studia se toho však dá dělat mnohem více. Dnes bych se chtěla zaměřit na kariéře rozvojové projekty. Sice jich je mnoho, ale já mám osobní zkušenost pouze s ROZHLEDem a Kariérkem, o kterých Vám dnes budu povídat.

ROZHLED

ROZHLED považuji za svou druhou srdcovku. Je to čtyřměsíční program nabitý individuálním kariéřním poradenstvím, workshopy na různá témata a skupinovými pracemi. Vezmou Vás i na exkurze do firem, do kterých byste se jen tak nedostali a které si sami vyberete. Za mě je to ideální starter-pack pro všechny, bez rozdílu, jestli se v těch tématech orientují, nebo ne. Protože každý si tam najde to své.

Je to výběrovka, která se koná dvakrát ročně. Berou primárně studenty ze znevýhodněného prostředí, ale každý ročník tam je i pár výjimek. Každopádně, stojí to za to napsat motivační dopis, protože zažijete pět víkendů v luxusních hotelech po Praze, poznáte skvělé lidi a co je nejdůležitější, kariéře se posunete. Projekt ROZHLED Vám totiž dá (jak nečekaně) rozhled. Většina účastníků tam jde s tím, že neví, co chtějí v budoucnu dělat a odchází s přesnou představou. A zbytek zase naopak. **Protože díky exkurzím mají účastníci možnost reálně vidět, co a jak v daných profesích probíhá, můžou si to vyzkoušet na vlastní kůži a zjistit tak, jestli je to vůbec bude bavit.**

Jsou Vám schopni zajistit taky stáž, brigádu, či třeba mentoring. Já jsem například díky nim získala stáž. A to přímo v Nadání a dovednosti, což je neziskovka organizující ROZHLED. Nechali si mě jako lektorku prezentačních dovedností pro účastníky dalších kol projektu. Kamarádka se díky nim v osmnácti letech stala koordinátorkou v řetězci pražských hotelů CPI a další přes prázdniny stinovala marketingovou manažerku v Alze.

Předem bych Vás ale chtěla upozornit na jednu věc. ROZHLED Vám toho dá tolik, kolik Vy dáte do něj. Když organizátoři uvidí, že se snažíte, že děláte všechno pro to, abyste se posunuli, pomohou Vám všemi dostupnými prostředky. Reálně, oni dokážou téměř cokoli! Naopak, když tam budete, jen abyste byli, nevyužijete potenciál, který se z toho dá vytěžit.

(Ne) typické Vánoce učitelů

Lucie Foldynová, Daniela Gavelčíková

Protože Vánoce už jsou za dveřmi, rozhodly jsme se, že se zeptáme některých našich učitelů, jak slaví Vánoce dnes a jak prožívali Vánoce za svého mládí. Dostalo se nám hodně zajímavých odpovědí a určitě o ně se chceme s vámi podělit. A malá otázka pro vás na začátek. Myslíte si, že někdo z učitelů drží půst, aby viděl zlaté prasátko? Jestli ano, tak kdo?

Jako první jsme navštívily paní učitelku Frankovou. Uvítala nás dobrou náladou a ani naše první otázka, o tom, jak slavila Vánoce jako malá, jí tu náladu nevzala.

Odpověděla: „Slavili jsme je normálně. S mými rodiči a bratrem jsme vždy nastrojili stromek, nakoupili jsme dárky. K večeři jsem nikdy nejedla kapra, vždycky řízky a bramborový salát.”

Pečete cukroví, jaké je vaše oblíbené?

„Já pomáhám péct cukroví své mamce. Ona peče ráda a na rozdíl ode mě na to má čas. Já sama pečů a zdobím jen perníčky. Ale mám ráda skoro všechny druhy cukroví, jsem hodně na sladké. Sním jakékoliv, které přede mě dáte.”

A co koledy?

„Posloucháme klasiku, většinou jen na Štědrý den. Někdy Karla Gotta, Vánoce ve zlaté Praze.”

Poslední otázka donutila paní učitelku k smíchu, zeptali jsme se totiž, jestli drží půst, načež odpověděla, že ne, že vážně zlaté prasátko vidět nepotřebuje.

Další na řadě byla paní učitelka Liberdová. Opět jsme se na začátek zeptaly, jak slavila Vánoce jako malá.

Odpověděla: „Byla jsem hodně netrpělivá, ve všech skříních jsem měla dopředu prozkoumané dárky, a když se upeklo cukroví, chodila jsem na tajňačku a maminka dělala, že se diví, jaká že to myš vyjedla dolíky. Byla jsem strašně mlsná a neuměla jsem odolat, ale maminka to věděla.”

Dále jsme se jí ptaly na tradice, které dodržovala a dodržuje dosud.

Odpověděla: „Dodržování vánočních tradic je pro mě něco jako jistota, kterou mám ráda a nemění se. A co například opravdu dodržujeme? Před tím, než rozbalíme dárky, zpíváme koledy. Zrovna téhle tradice si hodně vážím. Zpíváme české klasické koledy, a i některé polské.”

Pečete cukroví? Máte oblíbené?

„Ano, pečů cukroví, i má maminka peče, a ta je opravdu výborná cukrářka. Mám ráda hodně druhů, ale nejraději mám vanilkové rohlíčky, taky mám ráda cukroví plněné krémem, to už ale moc nepečů, protože ne všichni to mají rádi.”

A poslední otázka, držíte půst?

„Ne, nedržím, nemám výdrž, ale možná bych to někdy mohla zkusit.”

Pochopitelně jsme musely zajít i za učiteli, aby se náš rozhovor netýkal pouze žen... Rozhodly jsme se začít panem učitelem Navrátkem. A naše první otázka se opět týkala slavení Vánoc v dětství.

„Vánoce jsme slavili tradičním způsobem jako většina dětí ve většině rodin. Měli jsme stromeček, nějakou rybu, dostali jsme nějaké dárky. Nebylo toho nějak masivně mnoho, ale měli jsme z toho radost. Mám to spojené se sněhem, vždy jsme jeli s rodiči a sestrou na hory.“

Změnily se nějakým způsobem Vaše Vánoce (od dětství do současna)?

„Změnily. Tím, že mám děti doma, manželku, tak je to trošičku jiné. Vánoce jsou takové svátky pro zklidnění... Svátky jsou nyní pojaty bohužel spíše v tom konzumním způsobu. Nakupování dárků a tak. Takže jsou jiné, v tom, že jsou ty děti, ale snažíme se to nepřehánět s konzumem, a abychom si udrželi zdraví, tak chodíme na procházky, sportujeme nebo hrajeme nějaké hry.“

Opět jsme se nezapomněly pana učitele zeptat ani na tradice.

Odpověď: „Žádné výrazné tradice nemáme. Jdeme třeba na mši do kostela, ale jinak nic speciálního.“

Pečete cukroví?

„Ano, moje desetiletá dcera se teď do pečení moc hrne. Ale já nejsem moc fanda velkého konzumování, takže v omezené míře. Mám rád třeba úly, vanilkové rohlíčky a tak. Sladké mám rád, takže si vždycky někde zobnu, ale snažím se to nepřehánět.“

Říkaly jsme si, že i pandemie možná ovlivnila Vánoce učitelů, tak jsme se zeptaly, jestli ano a popřípadě, jak.

Odpověď: „Vánoce byly omezené v tom, že jsme se tolik nenavštěvovali, ale s rodinou jsme byli.“

Kapr?

„Je to zvláštní, ale kapra nemáme. Máme nějakou rybu, většinou tresku, bramborový salát a nějakou polévku.“

Jsme moc rády, že si na nás učitelé udělali čas a že se s námi podělili o prožívání svých Vánoc. Všichni učitelé nás přivítali s úsměvem, což nás potěšilo. Doufám, že jste si článek užili tak moc jako my samotné rozhovory s učiteli a že jste se možná dozvěděli i pár zajímavých informací ohledně svých vyučujících.

Když jsem byl dítě, tak jsme měli hrachovou, nyní máme vývar s játrovými knedlíčky.“

Držíte půst? Viděl jste zlaté prasátko?

„Absolutní půst nedržím, spíše si dám třeba ovoce a večer se najím. Prasátko jsem viděl jen na obrázku.“

Druhým učitelem, kterého jsme navštívily, byl pan učitel Marcel Gibiec. A naše první otázka byla opět totožná.: Jak slavil Vánoce, když byl malý?

„Jako malé dítě jsem je prožíval úplně jinak, protože to byla radost z toho, co bude pod stromečkem, atmosféra Vánoc, sníh, prázdniny, rodina... Když jsem měl malé děti, tak jsem prožíval druhé období, které mělo úplně jiné kouzlo. To byla nezapomenutelná radost z rozzářených dětských očí. Třetí období prožívám teď se svojí přítelkyní, naše děti už jsou velké a atmosféra Vánoc je hezká jinak. A čtvrté období bude, až budou pod stromečkem ty dárky objevovat naše vnoučata.“

Tradice?

„Tradice dodržujeme stále stejné. Jsou vlastně propojením všech těch období. Všechny tradice jsou krásné a nedokážu posoudit, která je nejlepší.“

Co jíte během štědrovečerní večeře?

„Začíná se posoleným chlebem, pak je polévka z ryb, následuje řízek z kapra s bramborovým salátem, a nakonec jsou oplatky, ořechy, jablka...“

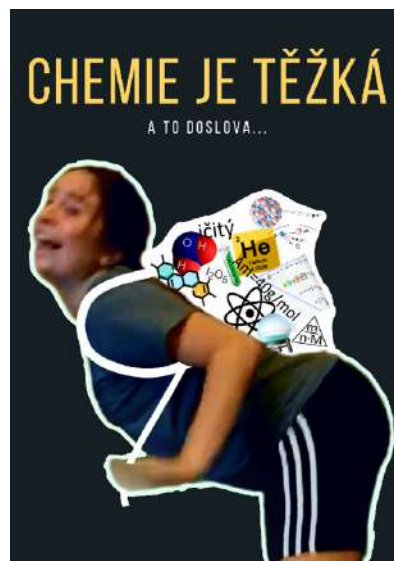
Co půst a zlaté prasátko?

„Předsevzetí držet půst je vždy, ale málokdy je to tak, že bych to vydržel. Takže zlaté prasátko mám nejraději v televizi, v té nezapomenutelné reklamě „...ne, ne já nemusím, já už ho vidím.““

ŠKOLNÍ MEMES

Děkujeme a vážíme si všech účinkujících :D

*Marek Skibiński,
Roman Czechtotka,
Adam Slanínák*

Ti, kteří mají plavání nebo ho měli, ví...

Vtipy paní Madari be like:

Novinář, když mu vyjde článek: Novinář, nakažený tasemnicí, když mu vyjde článek:

Does **NOT** know
what crypto is.

Does know what
crypto is

Does **NOT** invest
in crypto

DEMELOVÁ ZBONČÁK

Does invest in
crypto

MLČOCH ADAMÍK

Recenze maturitní četby:

Hana Kukutschová

Pěji ódy na Zkrocení zlé ženy, aneb to se ti opravdu povedlo, Wille.

Miluji divadlo, a proto byla nějaká ta divadelní hra jasnou volbou pro mou maturitní četbu. Zvolila jsem mou srdcovku Zkrocení zlé ženy. Tuto hru jsem četla vícekrát, a dokonce jsem viděla i divadelní zpracování.

Je to komedie a ta prostě nikdy nezklame. Zkrocení mne bavilo od začátku až do konce. Je doslova napěchováno slovními hříčkami, které mistrně přeložil pan Hilský. Celé Zkrocení zlé ženy je vlastně hra ve hře, což je fascinující (No, nemám pravdu?).

Ale nyní trochu k postavám, které mě celou četbou prováděly a bavily mne od začátku až do konce (a věřím, že Vás budou také, pokud tedy dáte Zkrocení zlé ženy šanci). Ráda bych začala svou favoritkou, a to Kateřinou, nebo tedy Zlou ženou, chcete-li. Kateřina je vyobrazena jako hádavá mladá žena, která se nechce vdávat a tyranizuje svou mladší sestru Biancu (v Saudkově překladu ji najdeme jako Blanku, ale kde se Blanka vzala v italské Padově? Nevím, nevím. Ale zpět ke Katce.)

Kateřina je zkrátka žena od rány a netouží po nějakém romantickém vzdychání, ale po skutečné lásce. Renesanční to žena. Jejím mužským protějškem se stává mladý šlechtic Petruccio, kterému jde vlastně jen o Katuščino věno. Ti dva si mezi sebou za celou hru vymění několik vtipných replik plných obrazností. Prostě krása! Pokud ale nejste fandové rebelující Kateřiny, tak se můžete směle připojit do fanclubu Biancy, která je pohledná a vzdychá po ní celé mužské obyvatelstvo Padovy. Mezi Biancou a Kateřinou se také najde jeden či dva krásné dialogy. Prostě Shakespeare a renaissance. Ach.

Celé dílo se velmi dobře čte. Děj má spád a stále se něco děje. Postavy srší vtipem a svou osobitostí. Nebudu Vám tady popisovat více, protože bych velice nerada vyzradila celou pointu příběhu. Troufnu si tvrdit, že pokud nejste skalními příznivci tragédií a ani dlouhých románů, tak Zkrocení zlé ženy je přímo pro Vás. Je to krásná záležitost, která ale nabude úplně jiného rozměru hned, co si přečtete dovětek pana Hilského.

A ještě si nemohu odpustit jednu zajímavost (spíše asi pro dámské čtenářky) Zkrocení zlé ženy inspirovalo vznik filmu *Deset důvodů, proč tě nenávidím*. Pokud film neznáte, ráda Vám jej přiblížím. Jedná se o komedii pro náctileté z 90. let. Děj je předvídatelný, ale shledávám jej roztomile pohádkovým, protože všechno dobře dopadne. A jako bonus - je to inspirováno samotným Bardem z Avonu. Co víc si přát.

Pokračování příběhu o Eleanoře

Zuzana Kukutschová

V momentě, kdy se totiž Eleanora s Justýnou otočily, se jim naskytl pohled na nejpobláznější pár školy, alias Krasoně a Juanitu. Přeslapovali si tam spolu jako hrdličky na moc tenkém zábradlí a Eleanoře se z nich už dělalo více než nevolno, jak se k sobě měli.

Juanita, ta otravně a až moc tuctově krásná vysoká dívka snědé pleti, takový ten typ člověka, který ty své přihlouplé italsko-španělské předky prostě zapřít nemůže, se na Krasoně tak cukrově usmála, pohladila ho tou svou prackou s dlouhými prsty po tváři a otravně modelkovskou chůzí se rozešla za svým bratrem Juanem, člověkem, jehož italsko-španělští předci už nebyli takové otravné vtěrky, a oba dva chodbou odešli, jako hlavní postavy jedné z těch telenovel, které Eleanora tolik s láskou, nýbrž v tajnosti, sjížděla.

Krasoň, ten andílek s perfektními, zvlněnými blond vlasy skoro až po ramena, nebeskýma očima, v níž se Eleanora topila, ač její plavecké dovednosti by ji mohl kde jaký vodní tvor závidět, dokonalou pletí, až se Eleanora vždy držela, aby se jej neoptala, jakou skin care má, se za svou jižanskou kráskou koukal jako štěně na oblíbenou hračku. Eleanořin pohled by mohl být jadernou zbraní.

Naštěstí pro ni, ale byla její sestřenice osobou více než povolnou. Přehodila ji paži kolem ramen a s ďábelským úsměvem jedince větrícího příležitost, své příbuzné pravila: „Eleanoro. Drahá, přece víš, co se o mé maličkosti na této škole šeptá. Já jsem tu za tu nejlepší dohazovačku v okolí. Dej mi svou důvěru a princ Krasoně bude jen tvůj.“

A tak se Justýna mohla naplno věnovat své vášni, alias naprosto seriózní konstruktérce uměle vytvořených vztahů.

Justýnin plán dohazování Krasonovi svou sestřenicí Eleanoru byl velmi prostounký; a tudíž, jelikož bohužel Eleanora neoplývala exotickou krásou své rivalky Juanity, umínala si Justýna, že Eleanora musí Krasoně uhnat svým uhrančivým ostrovtipem a bystrou inteligencí.

Ovšem v zápalu nadšení z tak zářného nápadu chudinku Justýnu nenapadlo,

že její milá, drahá sestřenka ani jednou z těchto předností neoplývá.

Zrovna, když tuto skvostnou myšlenku své sestřenici sdělovala, prošel zrovna kolem nich objekt zájmu obou dívků. Samotný Krasoně ve své neskonale krásě, doprovázen družinou svých poslušných pejsků, alias hochů a dívek ochotných se zavděčit komukoli, kdo je na škole zrovna nazýván králem či královnou.

„Ach,“ vzdychne slastně Eleanora a věnuje svému princovi zapáskovaný pohled.

„Běž na věc, Eli!“ vybídne blondatou dívku Justýna a lehce ji popostrčí. Ovšem, co se pro jednoho může zdát jako malé popostrčení, je pro druhého jako pořádné žďuchnutí, a tak Eleanora klopýtne a způsobí tak hluk, který upoutá pozornost celého okolí. A Krasonovu předešlým.

Eleanora, jen co zpozoruje, že ji její milovaný zmerčil a nyní ji rentgenuje dutě nechápavým pohledem, se pouze přihlouple zahihňá a zamává svou ladnou pacinkou na pozdrav.

Světlovlasému hochu na hladké tváři vyvstane úsměv, až všechny skoro ozáří jeho perfektně bílé zuby, a rozejde se k působilce onoho rozruchu.

„Jsi v pořádku?“ Krasonův hlas je vyšší, než by k němu kdy kdo tipoval, ovšem ani to Eleanoru neodrazuje od toho mu s nadšením odpovědět: „Ne, ale když jsi mě takto zachránil, je mi mnohem líp.“ Nutno podotknout, že naše drahá Eleanora ani neupadla, a dokonce ani nepřišel k újmě ani jeden z jejích precizně nalepených nehtů, tudíž Krasonova pomoc nebyla vlastně ani pomocí.

Mladý muž věnoval naší hrdince další z jeho přihlouplých úsměvů a užuž byl s to jí něco šarmantního odpovědět, jenže v ten moment se hned vedle zjevila ta saň, alias Krasonova přítelkyně Juanita v doprovodu jejího španělského bratra Juana.

„Co se to tady sakra děje?“ vyjekla svým sametově hlubokým hlasem a vrhla na Eleanoru zamračený pohled. *Ovšem mračit by se neměla*, pomyslila si naše Eleanora, *vráskám to nesvědčí*.

...

HLÁŠKY

Zuzana Karasová

Učitelka: „Za 50 % na písemce už máte v jazycích za 5.“

Student: „No ale půlku chleba přece taky nevyhodíte, když vám zbyde.“

V hodině ZSV...

Učitel: „No víte, jak kouknu na svoje děti, nevidím se v nich. Ani moje žena se v nich nevidí! Jak ale kouknu na děti pana Foffa...“

Studentka: „Vidíte se v nich?“

Učitel: „Nene, já ne, ale vidím, že to jsou jeho děti.“

V hodině angličtiny...

Studentka 1: „And as already Miss. Heczko said...“

Studentka 2: „He's not a misses.“

Učitel: „Yes, I'm not there yet.“

Hodina ve třídě a přes Teamsy...

Učitelka: „Ozývá se to.“

Studenti: „Tak to vypněte a zapněte.“

Učitelka: „Já už to nevypínám ani za Boha!“

Učitel: „Umíš rychle klovat? No... datlovat. Myslíš psát rychle na klávesnici.“

Nikdo nic.

Učitelka: „Ticho, obludy!“

V hodině biologie...

Učitelka: „Kde se nachází světločivná skvrna?“

Student: „U řiti.“

Učitelka: „Tu jsem ještě nenakreslila.“

Student: „No tak u ocásku.“

Učitelka: „Ještě trochu jinak?“

Student: „Bičík?“

Učitel: „Dej si ten batoh dolů z toho stolu. Vypadá to, jako bys chtěla zdrhnout.“